

ffp

Desember

1985

GOD JUL - OG

DET BLIR ALDRI ETT TOG I OSLO 1.MAI

Av Roar

Det blir aldri ett tog i Oslo 1.mai!

Nåja. Det var jo litt skråsikkert, men hva gjør man ikke for å få lesere? Jeg synes nemlig det er mye som tyder på at det trengs en debatt om 1. mai før neste års arbeid tar til for fullt. Mange grunner kan nevnes:

- Toga "våre" har fått mindre og mindre oppslutning
- Mange har reist innvendinger mot Faglig Solidaritet-modellen
- Noen mener at vi bør gjøre det AMG slåss for, nemlig gå i Samorg.toget og prege det.
- Svært mange m-l-ere driver ganske lite 1. maiarbeid (tror jeg).

Dette innlegget er neppe egna til å løse disse problemene, men kanskje til å dra opp en debatt. Mine standpunkter er sånn:

* 1.maitoget bør gå i Samorgregi og ha et faglig arbeiderpreg. Dette er et prinsipielt syn. Vi må slåss for det. Vi må vise at de som mener vi egentlig vil ha to tog, tar feil. Vi vil ha ett tog! Samorg er fellesnevner for LO-delen av fagbevegelsen, dvs. størstedelen. Derfor bør de være arrangør. Men andre fagforeninger, eks. sykepleierne, lærerne osv, og andre organisasjoner (solidaritetsorganisasjoner, kvinnebevegelsen m.fl.) må få en sentral plass også. De må ikke bli et vedheng til vedtak i en snever Samorg.komité.

1. mai oppsto som arbeiderklassens dag og det må fortsatt prege toget. At

faglige saker ikke er det eneste kampfeltet skulle være unødvendig å si. (Et eget problem er at i begge tog er faglig-seksjonene den "kjedeligste delen av togenene!").

* Vi vil ikke gå i Samorg.toget for enhver pris. Jeg mener det er tre hovedkrav:

- på arbeiderklassens side: klasseprofil/mot moderasjon og nedlegging osv.
- mot partimarkeringer: I talerspørsmålet fordi taleren skal tale for togets ikke mot togets syn, og fordi taleren er viktig for det bildet som toget etterlater hos folk flest. I toget fordi det er splittende, det understreker arbeiderklassens splittelse, ikke enheten. Og eks. Samorg: halve toget er partiseksjoner med tildels motstridende paroler!
- mot aggresjon og imperialism, for den 3. verden.

Jeg mener at disse tre sakene må fastholdes. Sjølsagt kan det forhandles på deler av de konkrete plattformene. Det er ikke bra med splittelse på saker som helhetlig sett er små.

* Derfor blir det ikke ett tog i Oslo i nær framtid!!

Jeg tror det er sann. I Oslo vil det være mye mer prestisje for DNA forbindi med 1. mai. Dersom de ikke får markere seg og dirigere Samorg, lager de partietog. De vil ikke gå i et tog i Oslo - Norges hovedstad - som ikke er på deres premisser. Men de gir

seg gjerne på endel paroler og slipper til en "radikaler" på talerstolen. Det har vi sett. Partipreget gir de seg aldri på! Dette er DNA's taktikk: høgt under taket, helt til alle er innenfor. Da....
Tar jeg feil?

* Vårt tog bør bygge på Samorg.mindretallet.

Før hadde vi faglig 1. maifront som var mer faglig i navnet enn i gavnet. Tilknytninga til fagbevegelsen var uklar. Jeg synes det er rimelig at når Samorg. ikke enes om ett tog, lager fiertallet og mindretallet hvert sitt. Men fra starten av må kvinnebevegelse og radikal ungdom, anti-imperialister og boligaktivister osv. trekkes med, og få prege arrangementet.

* Færre og bedre paroler.

Noen mener at massevis av paroler er demokratisk og representerer mangfold, trekker mange folk osv. Helt enig. men

det er også et problem. "Vanlige, enkle mennesker" mener ofte at de bør stå inne for mestgeparten av det toget står for dersom de skal gå der. 26 likestilte hovedparoler kan gjøre dette litt for sterkt. Derfor bør hovedparoler bety hovedparoler. Altså de 6-7 store brennende sakene som griper rett inn i de virkelige bevegelsene blant arbeidsfolk, kvinner, ungdom. De sakene som kjøres offensivt, som kan nå marginale grupper (de som er "mye enig, men..."). Mange er enig i dette, men når de ser alle de bra parolene, så blir det jo verre for oss sjøl.

Bedre paroler? Det betyr at kvinneparola ikke er den almenne "Kamp mot all kvinneundertrykking", men de skarpe og brennende om 6-timersdagen, mot porno osv. Dessuten bør de ikke være lange og tunge. De beste parolene er på rim.... I hvertfall må de ha en sånn form at de legges merke til. Sjøl om de ikke sier alt.

FRISTEN FOR INNLEGG

TIL JANUAR FFP

ER

6. JANUAR

KK-REDAKSJONEN OG METODER FOR LEDELSE

Av M2

Ola, tidligere KK-lagsleder, mener jeg kommer med grove bekyldninger. Men i neste åndedrag innrømmer han at han kan ha gitt Bjørn W. . . uriktig informasjon (FFP, nov.-85). Nettopp! Da er vi vel ferdige med den detaljen.

Jeg påstår også, - og de interne innleggene gir meg stadig bedre belegg for det, - at omorganiseringen var et ledd i partiledelsens organisatoriske og disiplinære tiltak for å styrke sitt grep om avisa, der og da.

Hvis vi tar lærdom av det som har skjedd, blir det forhåpentligvis aldri nødvendig å bruke sånne metoder igjen. Prisen er for høy.

Metoder, ja. Metoder for ledelse, - det trenger vi en diskusjon om nå. Det handler om noe langt, langt mer enn Sigurds personlige stil. Det handler bl.a. om synet på motsigelser. Er det no' fali' det? Nei. Men alle kommer av og til opp i situasjoner der motsigelsene virker truende fordi de er ukjente, uklare og uvante. Da reagerer vi med krampaktig sjølforsvar og blir subjektivistiske, vi ser det bare fra egen synsvinkel.

Subjektivismen må ha blomstra i KK, og motsigelsene har blitt antagonistiske, uløselige. **Åssen skal vi unngå at det gjentar seg?** Det hjelper ihvertfall ikke å sette merkelapper på hverandre.

Motsigelser er naturlig. Ta f.eks. en vanlig industriarbeidsplass. Der er vi tilfeldig bunta sammen av en arbeidsgiver. Vi har et arbeidspress som kan båle seg med en partifunksjonær sitt. Vi er jævla forskjellige. Arbeiderklassen er en hær av originaler. Forskjellig kjønn er vi og. Forskjellig seksuell legning, hudfarge, temperament og alder. Noen liker Anders Kjør også. Det vrirler av motsigelser. Vi stanger hue mot styringsretten, vi stanger hue mot hverandre.

Kort sagt: **Jobben er en skole i å leve med motsigelser.** Men åssen er det på KK? Der er vel alle politisk engige, sånn at det der råder monolittisk enhet og julens fred?

Å nei. Tvert om. På KK har dere alle "vanlige" bedriftsmotsigelser, pluss en masse spesielle. Dette må vi ha et sunt, politisk forhold til. Sunt og politisk.

Jeg er redd partiledelsen går i ei ny subjektivistisk grøft hvis den prøver å begrense debatten til **hvem som skal ha makta over avisa og innrettinga på stoffet i avisa**. Klart det dreier seg om det. Det og.

Når det gjelder innrettinga, må vi bla diskutere åssen avisa kan bli mindre sekterisk. Når det gjelder makta, - når vi er enige om at AKP(m-l) skal ha makta over avisa Klassekampen, så kommer vi

ganske raskt til det jeg mener er et sentralt politisk tema, også i denne sammenheng: **METODER FOR LEDELSE**. Børst støv av Mao i jula og les (eventuelt om igjen) hans artikkel om dette i Skrifter i utvalg (1972), side 210. Les Om motsigelsen s.63, Om praksis s. 48 og Mot liberalismen. Ta med fra Bind 2 s. 201-205 og Bind 5 s.88, 361 og 528 fra Mao-serien (-79).

Ha en God Jul og Godt Nytt KK-År!

DEMOKRATI ELLER LURERI?

Av Bjørn W.

Jeg er blitt kjent med at det pågår en debatt rundt spørsmålet om "hva som egentlig skjedde" da undertegnede begynte igjen i Klassekampen januar 1985. Derfor denne lille redegjørelse. Det er mye som kunne ha blitt skrevet, jeg skal forsøke å fatte meg i korthet.

(1) Jeg begyndt i Klassekampen igjen etter to års permisjon. Situasjonen i avisa var "eksplosiv" og vanskelig. Jeg oppfattet det som maktpåliggende både for meg selv og for det redaksjonelle

demokratiet at jeg så raskt som mulig ble med i partidiskusjonene i redaksjonen. Der hadde jeg også tidligere vært organisert fra 1977. På det tidspunktet var jeg organisert i en boligavdeling. Jeg tok det som en selvfølge slik situasjonen var i avisa, at jeg måtte være med i "oppryddingsdiskusjonene" i partiavdelinga i KK. Dessuten ble det presisert fra bl.a. Arne L. at vi måtte komme oss vekk fra "korridorsnakket" og over til diskusjoner i ordnete former. Hvordan skulle det gjøres?

(2) Jeg ba min avdeling om å bli overført til KK-avdelinga. Det var greit. Deretter kontaktet jeg formannen i avdelinga i KK og sa jeg ville være med så fort som mulig. Om jeg ikke kunne tas opp som fullverdig medlem før overføring formelt sett hadde skjedd, kunne jeg ihvertfall være med på diskusjonene. Uansett svaret var negativt. Hvorvidt avdelingsformannen svarte at avdelinga skal nedlegges eller omorganiseres, er uvesentlig i den store sammenheng. Det viktigste var svaret nei. Dagen etter kontaktet jeg min egen avdeling og sa: "Jeg kan ikke overføres allikevel" - og dermed ble det med det.

Først seinere - i mars måned fikk jeg vite at Finn S. i motsetning til meg ble overført fra en boligavdeling til KK.

(3) Om den daværende avdelingsformannen i KK "lurte" meg eller ikke da jeg fikk negativt svar, har jeg forstått er blitt et spørsmål som har dukket opp. Også dette er egentlig et uvesentlig spørsmål. Det er helheten og den systematiske manipulasjon av medlemsdemokrati og manglende vilje til å løse motsetninger på en konstruktiv måte, som gjorde at jeg tok min hatt og gikk. Det å henge seg opp i enkeltdeler som f.eks. min "overføringssak" kan skygge for dette. Å "henge" enkeltpersoner, å lete etter syndebukker kan være nødvendig, men ikke tilstrekkelig. Til sist noen punkter om denne nødvendige helheten, slik jeg oppfatter det.

(4)

* Partiavdelinga i KK ble omorganisert i denne opphetede situasjonen med den følge at et flertall ble gjort

om til et mindretall mot flertallets stemmer. Hvordan skal det tolkes?

* Først to måneder etter at jeg fikk nei til overføring ble avdelinga omgjort. Med andre ord dersom det hadde vært av interesse kunne jeg i hvertfall ha vært med i avdelinga til så skjedde. Ingen snakket med meg om dette. At formannen i avdelinga ikke ville avholde avdelingsmøter vedrører ikke det prinsipielle i dette.

* I denne perioden ble det avholdt to storfraksjonsmøter der alle partimedlemmer på huset var med og der det ikke fantes andre muligheter enn ett to-minutters innlegg hver og der partiledelsen holdt sine innledninger. Demokratiske diskusjoner? Det sier også en god del synes jeg at to av red. medlemmene som begge satt sentralt i de respektive ungdomsorganisasjonene engang ikke ble trukket med på disse møtene.

* Partiledelsen ga i januar løfter om at det skulle foretas undersøkelser og opprydding. Det eneste av dette som har skjedd er disiplinære tiltak.

* Når jeg til sist reagerte krattig på at Finn S. ble overført til KK-avdelinga og at jeg ikke ble det "furret" jeg ikke, slik jeg forstår noen har oppfattet det. Jeg oppfattet heller "forskjellsbehandlingen" som et typisk uttrykk for situasjonen. En ønsket ikke å løse problemene i KK med diskusjoner eller med mobilisering av medlemmene. Det skulle "ryddes" opp. Flertallet i redaksjonen og blant partimedlemmene måtte "omorganiseres" til et mindretall.

Og det er blitt gjort til gangs.

DRABANTBYENE OG VALGET

Enstemmig vedtatt på avd.møte
17.9.85

Groruddalen og drabantbyene sør for Groruddalen har gjennomgående gjort et slett stortingsvalg.

Resultatet for Oslo - likt med 81-valget - er oppnådd gjennom en markert framgang i indre by (sjøl om tilbakegangen fra -83 er klar også her).

Vi vil understreke at en sammenlikning mellom Groruddalen og indre by viser en annen sak helt klart: **At det er AKP(m-l)s evne til å nå ut med sin politikk mellom valgene som er avgjørende også for valgresultatet.**

I indre by har partiet tildels sterke lokalavdelinger, og har hatt en særskilt ledelse de seinere åra.

I Groruddalen er lokalavdelingene stort sett svake. Særskilt ledelse fra partiet har i lange perioder mangla totalt. Store og viktige bydeler er helt uten lokal organisasjon.

Lederen i Oslopartiet må nå ta drastiske tiltak for å få endra disse forholda. Groruddalen og drabantbyene sør for Groruddalen er

arbeiderklassens og det lavere skiktet av småborgerskapets boligområder. Å få fotfeste i disse områdene er derfor av strategisk viktighet for partiet.

Som eksempel på drastiske tiltak foreslår vi: En del kamerater som bor i Groruddalen, men organisert etter bransje (vi unntar produksjon), overføres til boliglag. Det opprettes på denne bakgrunn nye lag i bydeler som ikke har noen, og andre bydeler styrkes. Den særskilte ledelsen for Groruddalen styrkes, med målsetting om et sterkt, valgt UDS innen ett år.

Boligavdeling.

VI BEKLAGER AT DETTE INNLEGGET IKKE ER KOMMET INN TIDLIGERE, DESTO MER SOM DET REISER ET SÆRS VIKTIG SPØRSMÅL: HVORDAN HAR DET SEG AT ARBEIDERNE KUNNE HAVD ET PARTI IKKE EVNER Å ORGANISERE KADRE I ARBEIDERBYDELNE?

VI HÅPER DETTE INNLEGGET KAN REISE DEBATT. Red.

INNHOOLD I DETTE NR.:

- s.2...Det blir aldri ett tog i Oslo
1.mai
av Roar
s.4...KK-redaksjonen og metoder for
ledelse
av [redacted]
s.5.....Demokrati eller lureri?
av Bjørn [redacted]
s.7.....Drabantbyene og valget
av boliglag

GODT NYTT ÅR

